

- 4-5 Körkép az érmelléki iskolák tanévnyitójáról
- 7 Nagykágya, a fogathajtás új bölcsője
- 8 A gondviselés hozta körünkbe Nagyfalusi Évát, a Gyermek Jézus Otthon új vezetőjét

Nem adják fel a daloló fiatalok

Tanévindító lelkesítő koncertet hozott Böjte Csaba Székelyhídra

Emlékszem, „Bálint Erdélyben van, Déván önkéntes, Böjte Csabánál” – hangzott a válasz a „Hogy van a fiad?” kérdésemre egy húsz évvel ezelőtti beszélgetés során. Ekkor hallottam először a ferences rendi szerzetes nevét. Volt életemnek olyan időszaka, mikor eljártam a gondolatokkal, hogy jelentkezek nevelőnek Dévára. Bakancslistámon, mely nem a vágyott helyeket jegyezi, hanem olyan embereket, akiket szívesen megismernék, előkelő helyet foglalt el e név. Két éve annak, hogy találkoztam vele, mi több, pár napig utaztam vele, Székelyhídról Déváig, Szovátán megállva, ahol épp az Égigérő Fesztivál hetében táborozott sok-sok gyermek.

Negyedszázados fennállását ünnepelte a Dévai Szent Ferenc Alapítvány szeptember 13-án, melynek szíve, lelke, mozgatórugója Böjte Csaba. 82 helységben kettőezer-háromszáznál is több gyere-

A *Nem adom fel!* együttes 2006-ban alakult meg, szólistái mind sérült előadók

ket nevelnek, gondoznak, az alapítvány otthonaiban, ezek között van az öt éve működő, a Stubenberg

grófi család egykori birtokán lévő kastélyban helyet kapott Székelyhídi Gyermek Jézus Otthon. Az

alapítvány 22. tanévének elején Csaba testvér úgy gondolta, meglátogatta ezt a gyermekvédelmi köz-

pontot, s meglepetésnek magával hozta a *Nem adom fel!* együttest, kicsit lelkesíteni a gyermekeket, nevelőket, kollégákat. Az ő szavait idézem: „Jó dolog felvállalni a mindennapi feladatot, jó dolog nekiállni s megoldani. Nem nyafogni kell a házi feladat mellett, hanem leírni. A szorzótáblát, ha legyőzi az ember, megoldja, olyan mint a gól, utána bajnok lesz, halad eredményesen. Ha már a terv megvolt, Béres Csaba polgármesterrel megbeszélve, el lehet ezt mondani több gyermeknek is, mindenkire rá fér egy kis lelkesítés. Így történt, hogy a Petőfi Sándor Elméleti Líceum tornaterme megtelt diákokkal. Autóbuszok hozták a környék iskoláiból a nebulókat. Bár a sportcsarnok akusztikája nem kifogástalan, becsületükre mondván: az együttes tagjai kitétek magukért, nagyon szépen zenéltek, és nagyon jó hangulatot teremtettek a gyermekek szívében.”

Újoncokat várnak az új román bajnok mellé

Óriási méretű sportfavágó-toborzót hirdet a Stihl Románia, amelynek zászlóvivője a mi városunkban található GV Team sportklub lesz. Októbertől nemcsak a szurkolók figyelhetik érdeklődéssel a székelyhídi sportfavágóink internetes közösségi oldalait, de azok is, akik maguk is a csapat részévé akarnak válni. Bebizonyosodott ugyanis az elmúlt években, hogy a nemzeti válogatott edzője, Nagy Botond által vezetett klub tudja hozni azon eredményeket, amelyeket a főtámogató is elfogadhatónak tart. Honnan tudjuk mindezt? Szeptember első hetében zajlott Szászrégenben a román országos sportfavágó-bajnokság, amelyen a nyolc részt-

vevőből hat a székelyhídi GV Team sportklubot képviselte. Az bajnokság menete próbára tette az egyéni indulókat mind izomerőben, mind pszichikai erőnlétben, eredményképpen pedig váratlan helyzet állt elő. A 23 éves Cser Szilárd vetett véget Dan Petrescu négyéves bajnoki regnálásának az utolsó versenyszámban. De a székelyhídi csapat így sem szomorkodott, hisz a dobogó mindhárom fokát ugyanazon klub tagjai foglalták el.

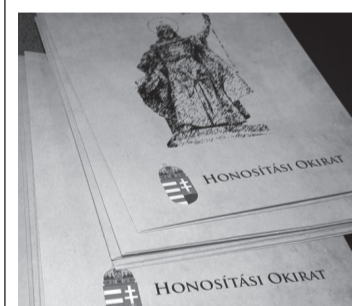
Épp ezért Cser Szilárd október elejét a csehországi Písek településen tölti, edzőtáborban, ahol Európa egyik legjobb sportfavágójával, Martin Komarekkel vágja, hasítja vagy fűrészezi a fát,

hogy a csapat reményelti tagjaként október 19-20-án, az angliai Liverpoolban megrendezett csapat-világbajnokságon is a legjobb formáját adja.

Akit egyszer megcsapott a motoros láncfűrész (hot saw) füstje, az tudja, hogy egy-kettő bele lehet szeretni a fakitermelő sportba, ahogyan az a bajnokságokra kiszálló székelyhídi szurkolócsapat tagjaival is történt. Aki pedig eddig nem tapasztalta volna, annak október végén lehetősége lesz rá. A Stihl Románia elsősorban az internetes felületeken fogja meghirdetni a toborzást, másrészt pedig a márkakereskedéseken keresztül fogja keresni az újoncokat. Talán az új román bajnokot?

KISS LÓRÁNT

Konzuli nap lesz Székelyhídon

Konzuli napot tartanak Székelyhídon október 30-án, kedden, 11 órai kezdettel a múzeum épületében a Székelyhídi RMDSZ és az Eurotrans Alapítvány szervezésében.

Azokat a személyeket, akiknek készen van a magyar anyakönyvi kivonata, a konzulátus munkatársai levélben vagy SMS-ben értesítik. A konzuli napon lehetőség van a magyar igazolvány kérelmezésre és pótfüzet kérésére.

Előzetes egyeztetés alapján az állampolgársági vagy hadiárvasági ügyintézésre irányuló kérelmek is leadhatók.

Kérjük azokat a személyeket, akik állampolgársági kérelmet szeretnének leadni vagy magyar igazolványaikba pótfüzet igényelnének, október 19-ig jelentkezzenek elkészített irattal Orosz Annamáriánál a városi múzeum épületében hétfőtől csütörtökig 8 és 16 óra, péntekenként 8-14 óra között.

A Stihl fakitermelő versenyzők családja Szászrégenben – oldalt a hű szurkolókkal, középen a versenyzőkkel

Együtt szórakoztak az érköbölkütiak

Sok év kihagyás után újra együtt szórakozhatott tartalmas családi napon Érköbölkút falu lakossága. A rendezvényt szeptember harmadik hétvégéjére szervezték a közösség vezetői, és igyekeztek olyan változatos programot összeállítani, amely mindenkit megszólít a településen.

A robikapaszlam volt a valódi kihívás

A szombati napot a szüreti bálozásnak szentelték a falubeliek. A fiatalok a hagyományok rendje és módja szerint hívogatták a falu népét napközben az utcákat járva, majd este a szüreti bálon ők voltak a hangulatfelelősök a kultúrházban. Amint azt másnap többen is suttozták, hajnalig tartott a közös nótázás, dalolás.

A vasárnap még gazdagabb programja lelki remszentesdtemplom kezdődött a református templomban Ledán István tiszteletes vezetésével

és az érszöllősi Dics-ér Band közreműködésével. A megtelt padosorokban a hívek örömmel hallgatták a vendéglőadókat, akik több dallal is készültek a szolgálatra, hogy híven dicsőítsék a Teremtőt.

A templomban zajlott események másik különlegessége az a szavalat

ként a Szélvész robotkapafutamon drukkolhattak a kisebb méretű mezőgazdasági gépek „akrobatáinak”. A verseny a legnagyobb népszerűséget a gyermekek körében aratta. A motorok bűgása után más hangok hívogattak, a színpadon ugyanis kezdődtek a néptáncelőadások. Elsőként Köbölkút néptáncsoportja mutatta be tudása legjavát, majd a székelyhídi Zajgó Néptáncsoport kicsijei és nagyjai adták elő műsorukat, míg a nézőközönség soraiban a szülők felváltva izgultak színpadra lépő gyerekeikért. A sort a köbölküti kisiskolások műsora zárta, akik csoportos modern táncal készültek a nagy napra. A színpadról lelépve a gyerekek egyenesen az iskolaudvarra siettek csillámtetoválásért és, hogy különböző népi játékokat próbálhassanak ki, hála a létavérsi Rozsnyai Gyűjtemény munkatársainak, akik az idei szezonban több érmelléki településen is elvárásolták a falvak legfiatalabbjait a megrendezett kulturális események alkalmával.

A későbbi színpadi látványok már főként a felnőtteket szólították meg. Elsőként a szintén köbölküti illetőségű Molnár Júlia színművész énekelt, majd popslágerek következtek Synthia előadásában. A sort pedig a magyarországi Desperado együttese zárta. Az idén húszéves debreceni formáció három tagja mai napig óriási bulikat kerekít fellépései során, hiszen a rádiókból jólismert slágereket mindenki kívülről tudja, így a köbölkütiak is bepótolták az idej énekelni valót.

ÉR HANGJA

Let's Do It Romania!

– ismét tisztább lett környezetünk

Bihar megyében nagyjából 23 ezer önkéntes környezetvédő harmincezer szemetes zsákot töltött meg a félnapi szedegetés ideje alatt az idei Let's Do It, Romania! akció alkalmával. Székelyhídon húsz önkéntes negyven zsák szemetet gyűjtött össze az Petőfi Sándor Elméleti Líceum mögötti illegális személerakó helyről és a közeli parkból, illetve az azt átszelő CC8 csatorna partjairól. A 2010 óta Romániában eddig megszervezett öt Let's Do It, Romania! esemény során összesen 1,4 millió önkéntest tudott mozgósítani a természeti környezet megtisztítása érdekében.

Templombúcsú és elköszönés

Templombúcsút tartottak szeptember 2-án, vasárnap a fennállásának 450. évfordulóját ünneplő székelyhídi római katolikus templomban. Izgatott készülődés előzte meg az eseményt, mivel akár háromszoros ünnepet is tarthattak volna az egyházközségben, ám az elszakadás jeges lehelete árnyékolta be az örömet, mivel püspöki döntés szerint Oszváth József plébánost (Józi atyát) elhelyezték Szilágysomlyóra.

A búcsút, vagyis a templom fővédnökének – esetünkben a Szűzanya szeplőtelen fogantatásának az ünnepét – már jó ideje az egyházközségben előrehozottan tartják (az egyházi naptárban ez december 8-ra esik).

A déli harangzúgást csodálatos őszi verőfény keretezte, amiben ünnepélyesen bevonultak a jelenlevő papok a ministránsok kíséretében. Az ünnepi szentmisét a templom gyermekkórusa kezdte, mely szolgálatba a felnőttkórus is csatlakozott, emelve a nap magasztosságát. A szentmise főcelebránsa Hatos Mihály altorjai plébános volt Háromszékről, aki az olvasmány és szentlecke után a Lukács evangéliumából olvasta fel az angyali köszöntés történetét.

Prédikációjában értelmezte a szeplőtelen fogantatás tényét, kiemelve Máriának az Istenhez való elköteleződését, amit mi mindannyian is megélhetünk az Istenhez való

találkozásban, az istenkeresésben. Igennel kell válaszolnunk, pont mint Szűz Mária, aki közbenjárója az emberiségnek az Atyánál és az Ő szent fiánál. Mária az evangéliumi történet szerint meglátogatja Erzsébetet, ahol is elhangzik közöttük az a mondat, hogy „Boldog vagy, mert hittél!”, ami alapján a boldogság keresés, a boldogság meghatározása is kifejtésre került, ugyan is a boldogság maga találkozás Istennel, a benne és az emberekben való bizalomban rejlik. A szónok zárásképpen méltatta az elköszönő plébánost, Isten áldását kérve további munkálkodására Szilágysomlyón.

A meghívottak között jelen volt még Rákosi Jenő református esperes, aki szintén méltatta Jósi atya munkásságát, és egy, a II. vatikáni zsinaton elhangzott (és Assisi Szent Ferencnek tulajdonított) mondattal értékelte a két egyházi személy kapcsolatát: „nagy dolgokban egyetértés, kis dolgokban szabadság, de mindenkiben szeretet!” Ezzel a mondattal és a jézusi parancssal, mármint az egymás iránti kölcsönös szeretet jegyében zajlott a kettejük közötti közös munka, valamint ugyan ezt kívánta az új helyen való szolgálatban is, kitarással harcolni Jézusért, szeretetben a közösségért.

Elköszönt még paptársától Antal Ciprian székelyhídi ortodox lelkipásztor, a családok csoportjának képviselőjében Hasznosi Korinna köszönte meg az együtt töltött időt,

Kölcsönös volt a háláérzet a fiatalok és a búcsúzó atya szívében

az ifjúság részéről Braun Orsolya méltatta a három és fél évet, Májercsik Szilárd viszont egy versben emlékezett a könnyekig meghatódott hívek előtt.

Az elköszönő plébános búcsúbeszédében kiemelte a közösségteremtés fontosságát, mondván, hogy csak akkor élünk igazán, ha minőségi időt töltünk Istennel és embertársainkkal, fontos a személyes kapcsolat és engedjük, hogy Isten irányítsa életünket. Keressük a harmóniát Istenben és a földön és soha ne féljünk, mert a félelem megrémít, blokkolja a szeretetet, az Istenhez való közleledést. Egymás és Isten ismeretében fejlődni

kell, mert ez egy folyamat. Ferenc pápát idézte: „éljtek úgy, hogy nyomot hagyjatok az emberekben!”, remélve, hogy ő is nyomot hagyott a székelyhídi közösségben. Testvéri szeretetben éljen a közösség és engesztelődjenek ki egymással. Búcsúzóját verssel zárta, ezzel is megerősítve a hallgatóságban az istenkeresést, Krisztus jelenlétét a mindennapokban.

A méltóságteljes búcsúást az ifjak videóösszeállítása zárta, amely Oszváth József székelyhídi tartózkodásának kiemelkedő pillanatait tartalmazta. A szentmise papi áldással, himnuszokkal zárult.

BÉRES JUTKA

Biztonságban esők esetén

Kitakarították a vízvezető csatornát

Egyszerre mélyítette és takarította a Székelyhidat átszelő CC8-as jelzésű vízvezető csatornát az a lánctalpas forgó kotrógép, amely munkáját augusztus utolsó hetében kezdte meg. A haszongépjárművet megyei intézmények bocsátották a helyi hatóságok rendelkezésére, akiknek csupán kérelmezniük kellett a géphasználatot és a hozzáértő szakemberi segítséget. Így tett Székelyhid is, hiszen a város réjtjeit átszelő vízgűjtő csatorna takarításra szorult. A munkafolyamatot a Petőfi Sándor Elméleti Líceum háta mögött található, Margitta irányába vezető vasútvonal kis hídjánál meg is kezdte a kotrógép, végighaladt a város parkján,

majd a strand hátánál tovább kanyarodva egész a tankárokig tisztította meg a csatorna medrét. A mederből kimagasló növénytermékek, gyökérzetek az iszappal együtt a partot magasítják, míg a kiszedett szemetet a szociális munkások szedték össze az iszap száradása után. Mindez nem csak vízügyi és közbiztonsági szempontból fontos, de a városképet is javítja. Mivel a csatorna több helyen magánszemélyek kertjeinek és egyéb kategóriába sorolható magánterületei mellett halad el, az önkormányzat a közösségi hálón keresztül a lakosok türelmét és szíves közreműködését kérte a közérdekű ügyben.

BÍRÓ ORSOLYA

A falvak csatornáinak tisztítási költsége csupán az üzemanyag fedezését jelenti

Móka és kacagás a családi napon

Hegyközszentmiklós szüreti csapata hívogatásra készen, talpig díszben

Családnapot tartottak Hegyközszentmiklóson szeptember elsején. A rendezvény a déli órákban vette kezdetét a helyi kultúrház mellett. A gyerekek öröme volt ugrálóvár, csúszda, rodeó, tiszta vidámparki hangulatot idézett a számukra berendezett tér. A fiatalok több hetes készülődés után ezen a szép napfényes őszi délutánon mutatták be szüreti bálós táncukat Kaszoni Mária tanárnő vezetésével, így tették szebbé a családi napot. A felvonuló fiatalokat, akik Érköbölkúton is bálba hívogatták a szomszéd falu népét, sok helyen étellel és itallal fogadták. A felvonulás három szekeres (Ágyi Kálmán, Molnár Levente és Tankó Vilmos) segítette. A kisbír szerepét – aki bálba hívogatta a falu népét – Szabó Ákos játszotta, a huszárok pedig Király Sándor, Pócsi János, Rézműves Attila voltak. A zenei kíséretet a felvonuláson és

este a szüreti bálban a talpalávalót is a helyi Qoolió band biztosította. Az este Béres Csaba polgármester köszöntőjével kezdődött, aki a családnapi fontosságáról, a családról, az összetartásról beszélt. Majd 20 órai kezdettel az érmihályfalvi Móka színjátszócsoporthoz tartott be kabaré-előadását a nagyszerű közösségnek, melyben komédia és sanzonelemek, illetve a *Csárdáskirálynő* operett részletei hangzottak el. Szabó János, a társulat tagja elmondta, az előadás műveit a szereplők maguk írják, van amit összeválogatnak, a tizenhét év alatt ez a 60. bemutatójuk volt. Az előadás után következett a fiatalok szüreti bálós bevonulása és köszöntője, majd kezdetét vette az ünnepség. A bál idején a vendégeket vacsorával vendégelte meg a főszervező Kaszoni házaspár.

ÉRHANGJA

Ne adjuk fel! – Tanévindító lelkesítő koncertet hozott Böjte Csaba

„Az élet az egy feladat, egy fogyatékos ember számára ez sokkal nagyobb feladat. Ezek a fiatalok, a Nem adom fel! együttes előadói példát mutatnak. Vaskó Mária roma származású, látássérült lány, aki családi problémák miatt intézetben nőtt fel, azt mondta, azt szeretné, hogy a saját fizetéséből éljen. Lakást bérel, fellép, dolgozik, munkahelye van, és vakon megoldja a problémákat, süt-főz, ellátja magát. Pedig milyen könnyen elkeseredhet egy ember, aki nem lát, aki árva; milyen könnyen feladhatja a küzdelmet, amikor baj van. Bandi bácsi, aki autista, annyi verset megtanult, hogy több száz kilométeres utazás során, kis biztatásra szinte az egész utat végigszalva. Van bátorsága kiállni, akár 600 székelyhídi gyerek elé is énekelni. Nagyon szépen énekel. Isten annyi talentumot adott mindenkinek, amennyit jónak látott. Zolika nem panaszkodik, nem nyafog, nem elkeseredik, hanem a maga módján dalt ír, és azt el is énekl. Most épp a székelyhídi gyerekek tapsolták végig dalát. Kiss Barna, az Edda együttes szólógitárosa most nagy lélekkel, szeretettel eljött, hogy a gyerekeknek énekeljen, zenéljen” – így mutatta be Csaba testvér az együttes tagjait.

„Ez mind számomra arról szól – mondta –, hogy van remény, hogy mi se adjuk fel a magunk feladatát. Amit Isten ránk bízott: kis szorzótáblát vagy talán tanítást egy tanítónak, tanárnak, ezek mind mind feladatok, amelyek mellett lehet nyafogni is, hisztizni is, sírdogálni is, de amelyeket jól is meg lehet oldani. Adná az Isten, hogy ahogy Jézus Krisztus a maga feladatát, a világ megváltását, ami nem egy kispályás feladat volt, vállalta és jó végre vitte. Karácsony-

kor eljött közénk s valóban, szépen, jól, ahogy lehetett, hol menekülni kellett Egyiptomba, hol ide kellett elbújni, de ő hosszan csinálta. Volt, amikor elkeseredett, sírva leborul Jeruzsálem falai előtt, azt mondja: „hányszor próbáltalak összegyűjteni titeket, mint kotló a csibéit, de nem akarjátok” (Lk 13,34). Erre nem az a válasza Jézusnak: hát ha nem megy, akkor ne erőltessük, hanem kitarj, köztünk maradj. Virágvasárnap megint megpróbálja összegyűjteni az apostolait és hiába, hogy megfeszítik nagypénteken, lánzsával átdöfik a szívét, húsvét hajnalán feltámad, szól Mária Magdolnának és a többieknek: gyertek találkozunk a Galileai tenger partján és megyünk tovább, mintha semmi nem történt volna, hite, reménye megmaradt. Azt gondolom, a mai tanároknak is, mindannyiunknak fontos lenne, hogy tanuljunk Jézus Krisztustól. Fontos lenne, hogy tanuljunk Vaskó Máriától, a Nem adom fel! együttestől, s mi is a magunk feladatát a 2018–19-es tanévben is jól, a végére vigyük” – fogalmazott a ferences rendi szerzetes.

Az épp aktuális feladatom végére értem. Amióta ismerem Csaba testvért, minden találkozásunk alkalmával készségesen válaszol kérdéseimre, nem történt másként most sem. Nem volt nehéz dolog megírni e cikket sem, azt pedig, hogy hogyan sikerült e feladatot teljesíteni, a kedves olvasóra bízom. Mivel még mindig itt cseng a fülemben, álljon itt az a Babits Mihály-idézet, amit az együttes énekese, Vaskó Mária elevenített fel: „Mindenik embernek a lelkében dal van és a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen.”

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

Drágább szemétszállítás

Elfogadta Székelyhid város helyi tanácsa az Ave Bihor Kft. indítványát a szemétszállítási díjak emelésére vonatkozóan mind a szerződéses, mind a nem szerződéses ügyfelek esetében. A szeptember utolsó hetében zajlott rendes havi gyűlésen elfogadott határozat értelmében októbertől a szerződéssel nem rendelkező lakosok 12 lej/fő szállítási díjat, míg a szerződéssel nem rendelkező vállalkozások köbméterenként 150 lej szállítási díjat fizetnek havonta. Más csoportba tartoznak azok a személyek, akik szerződésben állnak az AVE-val, számukra a havi szemétszállítás 7,4 lej/főt jelent, míg a szintén szerződött cégek 75 lej fizetnek havonta köbméterenként. Fontos: mindezekhez hozzáadódik a 19%-os áruforgalmi adó.

A városi tanács jóváhagyás előtt alapos indoklást kért a megjelenő körzeti cégvezetőtől, Béres Attilától, aki három fő okot említett annak kapcsán, miért is tarthatatlan a jelenlegi árfekvés. Az áremelést elsősorban a januárban érvénybe lépett bérezési változások indokolják. A székelyhídi központhoz közel hatvan település tartozik összesen, egy viszonylag nagy kiterjedésű földrajzi területen negyvenhét alkalmazott látja el a mindennapi munkát. A megnövekedett bruttó minimálberek pedig kiszipolyozzák a vállalkozások tartalékait. Ennek köszönhető az is, hogy a nagyváradi Eco Bihor Kft. is megemelte a szeméttárolási díjait, ez úgy kapcsolódik a képletbe, hogy az AVE járműi kö-

telesek minden egyes gramm hulladékot minden, a körzetbe tartozó településről a nagyváradi lerakóba beszállítani. Ide kapcsolható indokként az üzemanyagárak növekedése, és mindezzel együtt még szó esett esetleges fejlesztésekről. Az AVE ugyanis lassan alapvető befektetésekre nem tudott pénzt elkülöníteni, mint például a kérelmezett kukák beszerzése, amit minden körzet magának gazdálkodik ki. Éppen ezért van olyan település, ahol nettó tíz-tizenöt lej között változik a szemétszállítási díj mértéke.

Ehhez a körzeti gazdálkodáshoz tartozik a lakosok irányába tett kérés is: legyünk figyelmesebbek a szelektív hulladékgyűjtés terén! Sok lakos a szelektív gyűjtésre szánt sárga zsákokat félig megtöltve teszi ki gyűjtésre. A szállítás ezen része úgy hozná vissza a befektetett összeget, ha a kidobott szelektív hulladék (PET-palackok, műanyag dobozok stb.) átvételi ára visszaadná a zsák árát. Ez azonban meghiúsul minden kitett, félig megtöltött szelektív zsák esetében. Ugyanakkor sok szelektív hulladék még mindig a háztartási szemét között landol, amelyet az AVE így már nem tud értékesíteni, mert a lerakónál külön válogatják ki.

BÍRÓ ORSOLYA

„Új cipő, új nadrág, új tanév, új kabát”

Lelkes gyereksereg, szülők, hozzátartozók, valamint díszvendégek gyülekeztek a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum udvarán a szeptember 10-i tanévnyitó alkalmából.

Az ünnepély első felszólalójaként a középiskola új igazgatója, Barta Imre beszédében bemutatkozott, és üdvözölte az elsős és a végzős diákokat is. Köszöntőjét humorral fűszerezte, a tizenkettedik osztályt elkezdő diákokat sasokként emlegetve, akik erővel, tudással hagyják el majd a Petőfi fészket. Majd komolyra váltva a tónust, igényes érettségi felkészülésre intette a végzősöket. Közvetlen munkatársa, Olimpia Gherman aligazgató arra kérte köszöntőjében a diákokat, hogy a nyári vakációból visszatérve vegyék fel a ritmust, és lelkesen, vidáman ugorjanak fejést az új tanévbe, hiszen ezek azok az évek, amelyek nem térnek vissza, s amik a legtöbbet adhatják fiatalságuknak.

A megnyitón Székelyhíd polgármestere, Béres Csaba is köszöntötte az egybegyűlteket, és méltatta az iskola falai között ez idáig elvégzett közösségi munka és tevékenység eredményeit, valamint a jövőre nézve kitűzött célokról is említést tett, kihangsúlyozva a tanulás és a befektetett munka jelentőségét. Kiemelte: ezekhez a Petőfi Sándor Elméleti Líceum

Az évnyitó kezdő pillanata, a nulladik osztályosokat bevezetik a végzősök

mind munkaerőben, mind tárgyi felszereltségben előnyös helyzetben van, s arra biztatja a tanulókat, hogy éljenek ezzel a helyzettel.

Az iskolai nyitóeseményen minden székelyhídi egyházi méltóság jelen volt, és beszédükben kiemelték a csend, a hit, a család mindenkori jelentőségét.

Ciprian Antal ortodox pap áldást mondott mind az oktatók, mind a diákok és a hozzátartozók közösségére. Rákosi Jenő református

esperes kiemelte, hogy a gyerekek, a diákok ne csak a technika vívmányaihoz és a játékok világához ragaszkodjanak, de töltsenek naponta elegendő időt az erkölcsi tanítások böngészésével is. Ozsváth József katolikus plébános a csend fontosságát emelte ki elsőként, azt hogy mennyi minden zajlik a hallgatásban és a meghallgatásban. Ahogyan az az iskolában is történik, a személyek közötti interakció az alapja mindennek, erre tért ki Erdődi

Endre görög katolikus atya arról beszélt, hogy Isten arra hív és ösztökél bennünket, hogy tanuljunk és fejlődünk, és vegyük áldásként, hogy ebben a folyamatban együtt tudunk lenni, együtt tudunk okulni.

Az évnyitó programjának részeként Hasznosi Korinna felolvasta a marosvásárhelyi székhelyű Magyar Szülők Szövetségének nyilatkozatát, melyben annak az augusztus végén kiadott rendeletnek a visszavonását kérték, amely a román nyelv elemi osztályokban történő tanítását a tanítók hatásköréből kivonta és nyelvtanárokra bízta. A magyar szülők objektív érvelését az ötlet lehetetlensége mellett tapssal üdvözölték az iskola udvarán állók. (Utólag, szeptember végén az említett rendelet visszavonták, tehát a román nyelvet ismét a tanítók oktatják a kisdiakoknak – szerk. megj.)

Zárásként táncos előadásokkal készültek a diákok a tanévnyitóra, így az udvaron zenés-táncos produkciót mutattak be a székelyhídi Zajgó Néptáncsoport és a Tini Dance tagjai is. Az évnyitó ünnepség végén gyakorlatias tudnivalók hangzottak el a tankönyvekről, tantermekről, majd mindenki elfoglalhatta helyét a nemrég még üresen pihenő osztályterekben.

KISS LÓRÁNT

Megmaradni a jó oldalán, ebben kell segítsen az iskola

Gyermekszívtól voltak hangosak Hegyközszentmiklós utcái szeptember 10-én reggel. Mindenfelől sereglettek a gyerekek, szülők együtt, hisz nagy napra ébredtek, elkezdődik az iskola. Amint szép sorban érkeztek a csillogó szemű kíváncsi tekintetű gyerekek, akik félve fogták anyuka kezét az érkezés pillanatában, akik először lépik át az iskola küszöbét, várják ki lesz az a kedves tanító néni, aki bevezeti őket a betűírás rejtelmibe?

A tanévkezdés az iskolaudvaron vette kezdetét, ahová minden osztály szép rendben felsorakozott tanítója, osztályfőnöke vezetésével. Mocsár László igazgató köszöntötte a megjelenteket a rendőrség képviselőjét, a lelkipásztort, a kedves gyerekeket és szülőket egyaránt. Az intézményvezető arról beszélt, hogy fontosak a szabályok, és ha mindenki betartja azokat, sok probléma kiküszöbölhető a tanévben, együttes erővel. Beszédében a iskola kulisszái mögé hívta

a hallgatóságot. Elmondta, hogy évenként kell egy-egy évre szóló tervet készíteni, melyet a tanfelügyelőség ellenőriz megvalósítások szempontjából a tanév végén. Kifejtette, nehéz az iskola céljait megvalósítani, mert a jó és rossz csatázik egymással, és a legfontosabb feladat az volna, hogy idejára gyerekek egyrészt tudják megkülönböztetni a jót a rossztól, másrészt pedig olyan készségeket tanuljanak, ami mindig megtartja őket a jó oldalán, miközben az iskolán kívül sok ezzel ellentétes impulzus éri a gyerekeket. Ezek ellenére meg kell tanulni írni, olvasni, számolni, de viselkedni is. Beszéde végén Mocsár bemutatta az iskolában oktató pedagógusokat, az új tanerőket, és mindenkinek sikerében gazdag tanévet kívánt.

A rendőrség részéről Cosmin Oros köszöntötte a gyerekeket és arról beszélt, hogy a rendőrség mindig segít, a rendőr a gyerekek barátja, bármikor rendelkezésükre áll. Majd Árus László

Csongor lelkipásztor olvasta fel a napi igét, és rávilágított a gyerekek legfontosabb dolgaira: tanuljanak a gyerekek, mert annak mindenki

örül, mint a szófogadó gyerekeknek. Hálásak lehetünk, hogy idén Hegyközszentmiklóson összesen 181 gyerek indult óvodába, iskolá-

ba, ebből 24 előkészítőbe, alsó tagozaton 88-an, a felső tagozaton 54-en kezdték meg tanulmányaikat.

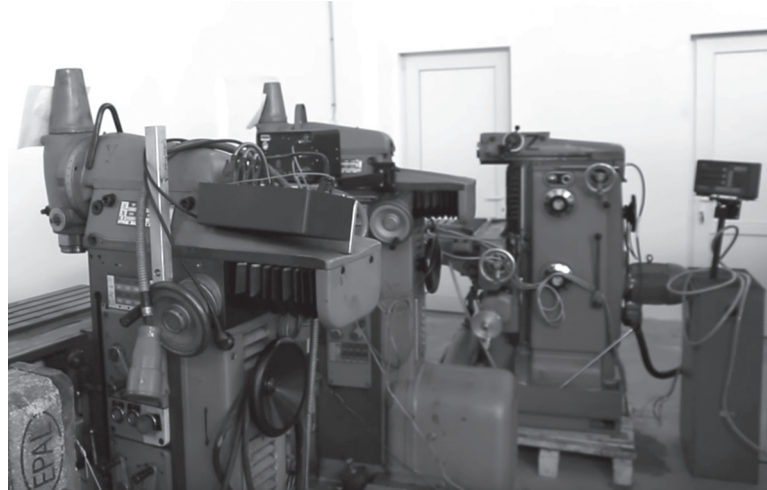
BÉRES ANGÉLA

Duális képzés indult Nagykágyán

Útnak indította idén ősszel várva várt duális képzését a Nagykágyai 1-es Számú Szakképző Líceum. Az intézményt közel ötmillió euróból újjították fel a székelyhídi önkormányzat pályázata révén.

A márciusban adományként érkezett fémmegmunkáló gépek segítik a gyakorlati órákat, hála Székelyhíd testvértelepülési közbenjárásának

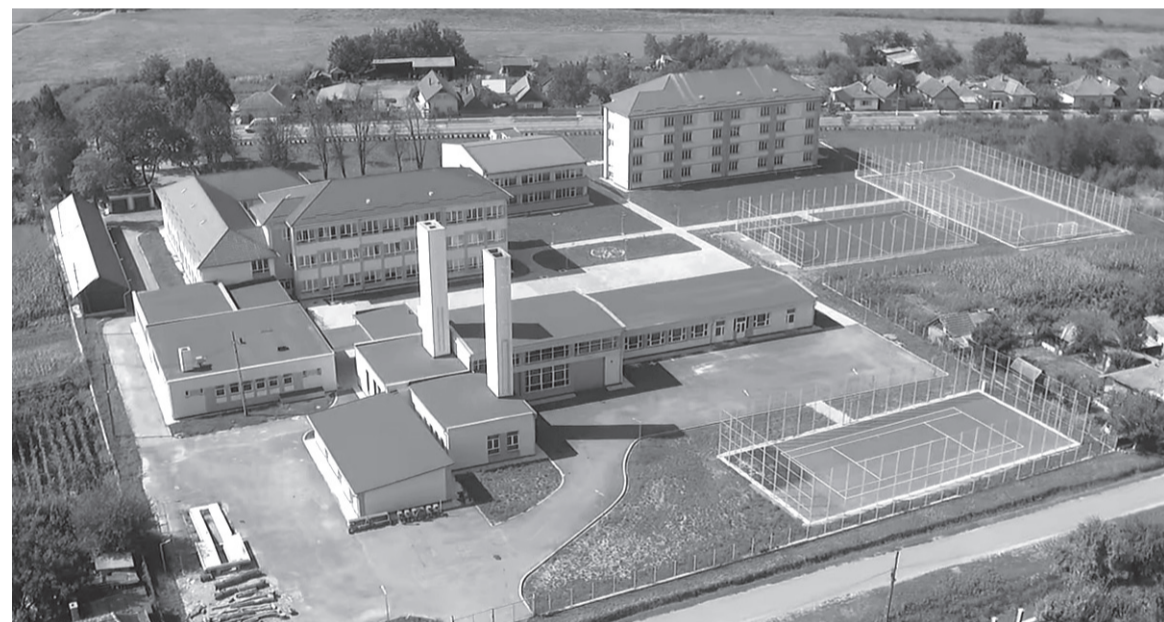
A 2018–2019-es tanévben a Nagykágyai 1-es Számú Szakképző Líceum öt új szakának egyikeként hegesztő szak is indult a német Kronstadt duális szakoktatási modelljének alapján, a Bihar Megyei Tanács kezdeményezésére és támogatásával.

képzések. Az egyesületnek olyan neves nagyváradi cégek a tagjai, mint a Selina, a városi útkezelő (Drumuri Orășenești) és az AutoBara, valamint maga Werner Braun, Dél-Kelet-Európa legnevesebb duális képzést nyújtó tanintézményének, a kronstadti szakiskolának az ala-

loma megszerzése után pedig alkalmazták is őket.

A nagykágyai iskola igazgatója, Karancsi Béla – aki oktatóként is foglalkozik a hegesztőszakos diákokkal – elárulta, hogy a szakiskolai képzések a tanfelügyelőség által jóváhagyott iskolai program keretében működnek. Hozzátette, duális képzés esetében azonban az azt igénylő cégeknek kell kérvényezniük az oktatás beindítását, amelyet tavaly meg is tettek – így indulhatott el idén az első évfolyam, a tanfelügyelő kijelölte az iskolákat. Nagykágya esetében így az élelmiszeripari technikus (szakliceum) és a mezőgazdász (szakiskola) szakok szakács, pincér, agrárturisztikai szakember, hegesztő és nehézgépező szakokkal bővültek. Az első évfolyam duális képzésben részesülő, hegesztőnek tanuló tíz fiatalja jelenleg a mechanika szak diákjaival alkot közös osztályt (összesen 31 diák).

A nagykágyai iskola jövőbeli célkitűzései között egyelőre az öt új szak állandósítása és esetleges bővítése, illetve saját bentlakásának megnyitása szerepel. Karancsi Béla azt is elmondta, hogy ez utóbbi

A duális képzést a Bihar West Professional Egyesület koordinálja, hegesztő, gépező és autószerelő szakoktatást nyújtva 14 és 26 év közötti fiataloknak. A nagykágyai középiskola mellett a vaskohsziklasi (Ștei) Unió Műszaki Kollégiumban és a belényesi Ioan Ciordăș Műszaki Kollégiumban indultak ilyen jellegű

partnerekként ugyanakkor jelen vannak olyan világszerte elismert cégek is, mint az Eberspacher és a FaistMetalworking. A képzések alatt a szakmai gyakorlatot a diákok az iskolájukkal szerződött cégeknel végzik, és havi 400 lej ösztöndíjat is kapnak, melyet az iskolák és a cégek közösen biztosítanak, a dip-

anyagi feltételeinek előteremtését a székelyhídi polgármesteri hivatal vállalja, a képzést pedig (a személyzetet) a megyei tanfelügyelőség kellene majd biztosítsa. Ugyanakkor a magyar szakemberek hiánya is egyike azon problémáknak, amelyek megoldásra várnak.

SZAMOS MARIANN

Érmelléki pedagógusok őszi találkozója

A tanítók egy adatbázis-frissítésre szolgáló űrlapot is kitöltöttek a hatékonyabb kommunikációért

Szokásos őszi egyeztető pedagógustalálkozójukat tartották a Székelyhíd körzetébe tartozó elemi iskolák tanítói szeptember 27-én, csütörtökön. A tanévkezdő találkozó első mozzanataiban köszöntötték a friss munkaerőket és tapsal gratuláltak a sikeresen vizsgázó kollégáknak. A kilenc környékbeli településről érkezett ötvenöt oktató Püsök Juliana helyi tanítónő vezetésével az új tanév szempontjából fontos tudni- és tennivalókat osztott meg egymással. Például elérhető mentálhigiénia képzési lehetőségről, vagy a különböző kiadók által elérhető munkafüzetek minisztériumi jóváhagyásáról. Emellett a már ismeretes figyelmeztetések is elhangzottak az azzal kapcsolatban, hogy a munkafüzetek fénymásolása szerzői jogokat sért, vagy hogy a lecketerveket mindig elérhetővé kell tenni, így készül egy esetleges órai ellenőrzésre.

Mindemellett nem maradhatott ki az egyeztetésből a tanévkezdést felbolygató augusztusi rendelet sem, amely a román nyelv és irodalom oktatását szabályozta volna. A pedagóguskör vezetője, Püsök Juliana tájékoztatta a körzeti tanítókat által megtett lépésekről. Mint mesélte, néhány tanítóval részt vettek egy szakszervezeti gyűlésen

Nagyváradon annak érdekében, hogy megtudják, kiáll-e a szakszervezet a magyar tanítók mellett a román órák tanításával kapcsolatos jogszabály ügyében. Megtudták, hogy nem, ugyanis már a gyűlést megelőző napon iktatták a tanügyminisztériumban a szakszervezetek nyilatkozatát azzal kapcsolatban, hogy ők támogatják a magyar tagozatos tanítókat, de a Bihar megyei szakszervezet ezt nem vállalta fel. A tanítók mindezek ellenére nem maradtak tétlenek, 3000 tanító írta alá az érdekeiket és méltóságukat védő nyilatkozatot. „A diszkriminációellenes bizottság, az államelnök és a tanügyminiszter asztalára tettünk le egy beadványt, amiben nyilatkoztunk, hogy igenis nem vagyunk szakképzetlenek és igenis kérjük ennek a törvénynek az eltörlését, mert ez a törvény igazságtalan és megalázó minden magyar tanító számára” – nyilatkozta a pedagóguskör vezetője.

Különleges egybeesésnek mondható a fentiekkel olvasva, hogy az őszi találkozó napján a tanügyminiszter lemondott tisztségéről, beismerve, hogy a vitatott rendelet miatt hozta meg döntését, amelyet még aznap este sürgősségi rendelettel hatálytalanítottak.

BÍRÓ ORSOLYA

Tanévkezdés az érköbölküti iskolában

Tanévkezdésre gyűltek össze az érköbölküti iskola udvarán kicsik és nagyok óvodások, előkészítő osztályosok, a sulis apraja-nagyja szülei kíséretében. A falu központjában szerényen várta az iskola az érkező diákokat. A tanévnyitás alkalmával a kinevezett igazgató, Papp Mónika angol szakos tanárnő köszöntötte az egybegyűlteket. Visszaemlékezett, nem is olyan rég búcsúzott el és kívánt kellemes vakációt, de a nyár elrepült és újra ott álltak mindannyian, szembenézve az új tanévvel. „Nagyon jó érzés a viszontlátás, öröm látni az óvodásainkat és iskolásainkat iskolánk udvarán. Mégis szomorú látni, hogy évről évre egyre

kevesebb tanulóval büszkélkedhet iskolánk” – mutatott rá Köbölkút egy valós problémájára. A tanár arra kérte az iskola gyermekeit, hogy ápolják a közösséget, erősítsék azt. „Rajtatok áll hogy barátságos hangulat és rend legyen iskolánkban” – hangsúlyozta. Szorgalomra, segítőkészségre, tiszteltudásra hívta a tanulókat tanárik, szülei és egymás iránt. Tanulásra kérte a gyerekeket, örüljenek, becsüljék meg, hogy most még iskolások és a szerzett tudást majd kamatoztassák. Az új tanévek köszöntése után a tanévnyitót Ledán István lelkipásztor vezette áhítat zárta.

ÉR HANGJA

Sziasztok Pajtikák!

Eltelt egy „hosszú, forró nyár”, mindenki – vagy nem mindenki? – újabb osztályba lépett, „nagyobb” lett egy évvel. Szeptember 10-én rengeteg új arcot is láttam a sulis udvarán! Ők az előkészítősök, akik először vették hátukra az iskolás táskát. Vigyázzatok kisebb társaitokra! Isten hozott benneteket, sok sikert, jó tanulást!

Láttam, hogy a többiek, a nagyok örömmel üdvözölték osztálytársait, vége-hossza nem volt a csillo-

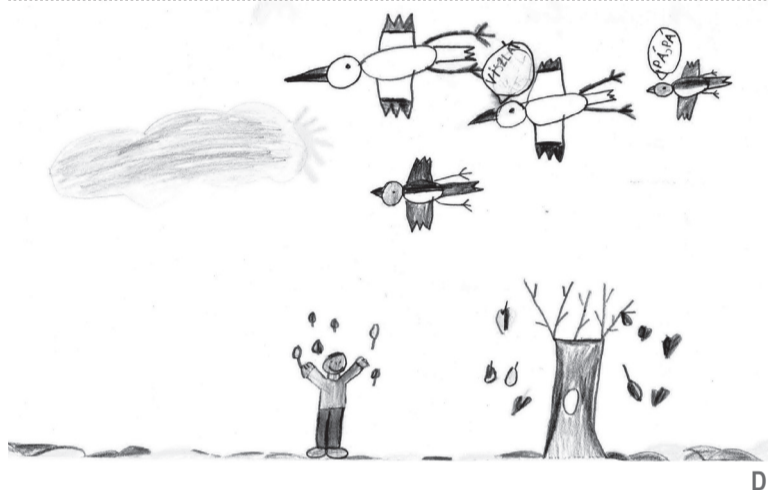
gós zemű beszámolóknak, közbeszúrt kérdéseknek ...

No de „vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak...”! Ez persze nekünk nem bánatot jelent, mint a cinegemadárnak, hanem örömet. Újra együtt vagyunk, újra itt a tanító néni, aki minden mozdulatunkra figyel, újabb és újabb, érdekesebbnél érdekesebb dolgokat ismerhetünk meg. Lehet ennél jobb? Jó munkát, jó tanulást az új tanévben!

KÓPÉ

MARCZIN JÁZMIN FEDÓRA

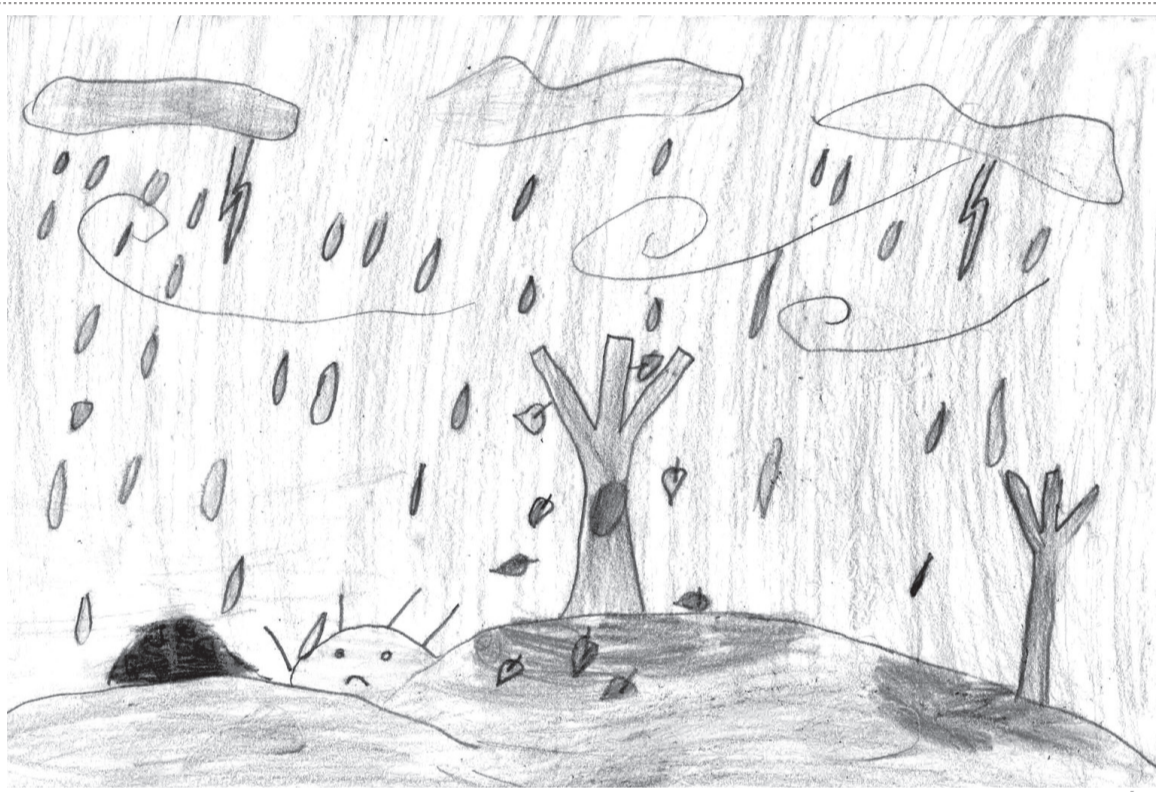
D

Még süt a nap

KÁNYÁDI SÁNDOR

*Még süt a nap, még sütöget,
csak reggelente van hideg,
csak estelente keldegél
újra és újra föl a szél.
Csak az éjszakák, csak azok
hűvösek, mint a csillagok.
Napközben meleg van, meleg.*

*Sütkéreznek a verebek.
Duruzsolnak a darazsak.
Napfényben fürdik a patak.
Gúnárok, gácsérok, tojók
élvezik még az úsztatót.
De a reggeli hideget
feledni többé nem lehet,
sem az estét, sem a sötét
éjszakák csillag-hűvösét;
tudják mindezt a levelek,
s a fának búcsút intenek.*

SZAMOS ZSÓFI

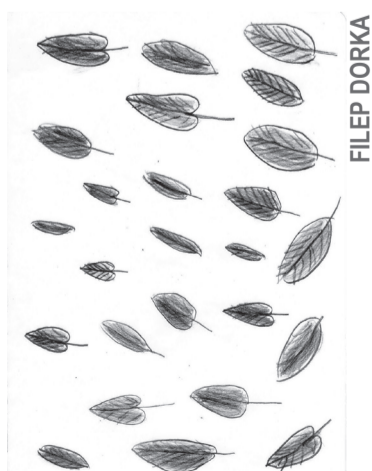
TORMA OLÍVIA

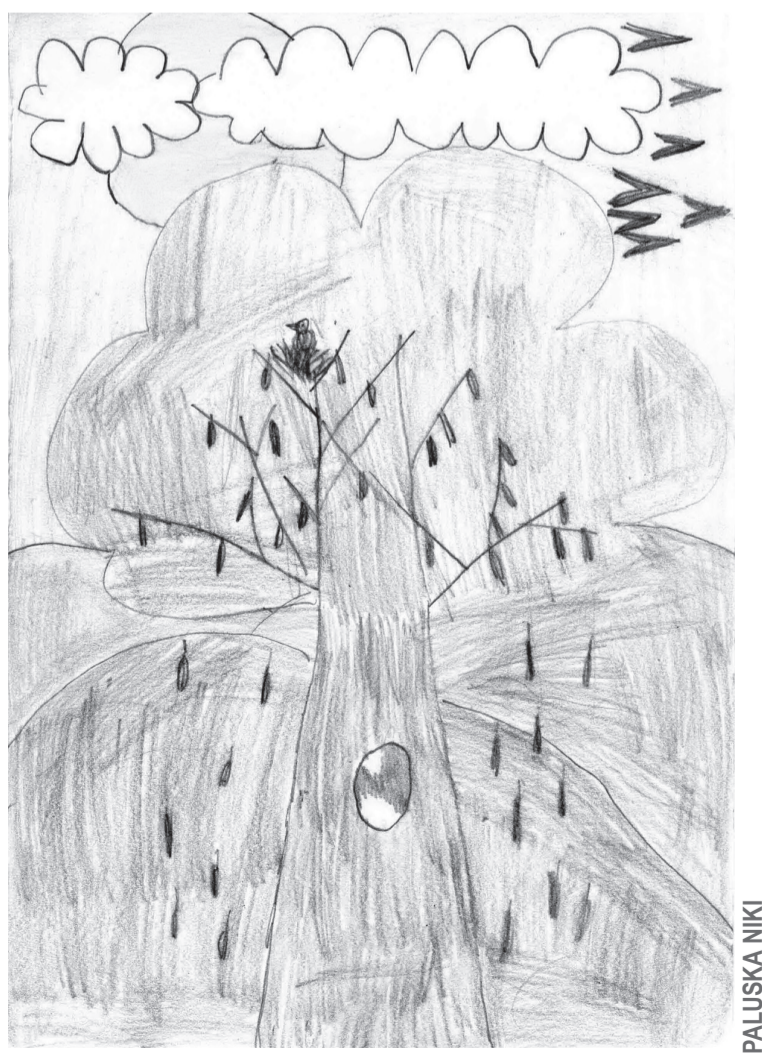
KALLÓ ÁRVEN

KÓPIS TAMARA

FILEP DORKA

PALUSKA NIKI

Jubileumi edzőtábor és baráti ünnep

Újra találkozhattak, még többen, még erősebben és még jobb kedvvel a budapesti Nemzeti Községi Egyetem (NKE) Sportegyesülete Tonfa Szakosztályának és a székelyhídi Phoenix Sportegyesületnek tagjai. A két szervezet között köztudottan erős kötelék van, ami látszik is a több közösen rendezett táborból.

A tonfaszakosztálynak ez volt a huszadik edzőtábor, ezt az alkalmat pedig a Gyermek Jézus Szabadidő- és Sportközpontban töltötték augusztus 30. és szeptember 2. között a lelkes résztvevőkkel. A táborozók Bőjte Csaba atya gyerekkorának lakóit támogatták. Az edzőtáborban több mint száz fő vett részt, köztük a Phoenix, az Érmihályfalvi Aladin Hero Team, az NKE tonfásai, illetve számos karateedző és -tanítvány. A nagy létszám, a különböző sportok és az eltérő korosztályok ellenére viszont senki sem volt kirekesztve az akcióból, páros gyakorlatoknál keveredtek a résztvevők, szabadidőben pedig mindenkinek sikerült a többiekkel kapcsolatot teremteni. Véleményem szerint ez egy csodálatos jellemvonása ezeknek a táboroknak. Mindegy hogy egy személy harmincöt éves Pestről jött rendőr, mert ugyanúgy törődik az erdélyi tizenkét évessel, mintha ezer éve szomszédok lennének. Mindenki közreműködik, a kicsi beáll a nagy mellé krumplit pucolni, a kempós segít a karatésnak tatamit pakolni vagy szemetet szedni és mindenki együtt eszik, iszik, bulizik.

Az átlagosan kétórás edzéseken a táborozók különböző önvédelmi technikákat, kyokushin és shotokan karatét, kempót és aikidót tanulhattak, na meg tonfával és késsel banni. Ezentúl reggelente volt futás vagy vízi edzés és lehetett gyakorolni az elsősegélynyújtást is.

Bár pihenésnek tűnhet, az önvédelem minden testhelyzetben éberséget kíván

Ez a harmadik olyan tábor volt, amit Székelyhídon rendeztek meg, de egyszerre olyan jóra sikerült, mintha az első lenne és olyan otthonosan éreztem magam, mintha mindegyiken részt vettem volna eddig. Ahogy minden korábbi tábor végén, Guba József edző most is elmondta, „minden ember hozzon magával még egyet”, és ez idénre sikerült is. Ezekben

a táborokban mindig esély van rá, hogy különleges emberekkel ismerkedj meg, legyen az egy hét éves – aki percek alatt földre visz egy fogással – vagy egy két méter magas, 50-es lábú fiú – aki favicceket mond és Cicának becézik. Büszkék lehetünk arra, hogy részt vehetünk ilyen táborokban.

BENSICZ ÁDÁM

Nagykágya, a fogathajtás új bölcsője

Nemzetközi kettősfogathajtó versenyt szerveztek Nagykovágyán szeptember 15-én. A harmadik alkalommal megtartott vetélkedő a főtámogató Pongrácz Vilmos gróf és Rákóczi Lajos főszervező szoros együttműködésének köszönhetően indult el útjára 2016-ban.

Miután a versenynek híre ment, a nevezők hozták magukkal a színvonal emelkedését is. A főszervező Rákóczi Lajos elmondta, nagyon sokat javult a lóállomány, a nevező fogatok és a szerszámzat minősége is bárhol megállná a helyét. Ugyanakkor kiemelte, hogy a nemzetközi szinten működő és elismert Bartha István versenybíró jelenléte is nagy jelentőséggel bír, hiszen romániai országos, illetve nemzetközi szintű versenyek főbírája és pályaépítője.

A főszervező azt is elárulta, közel húsz év munkájának gyümölcse a fogathajtóverseny, és legalább ugyanennyi időre szóló terveket szövögetnek a helyi technológiai líceummal és Karancsi Béla igazgató-

val, hiszen képzést kívánnak nyújtani a lovakkal kapcsolatos szakterületek iránt érdeklődőknek is a jövőben. Érdeklődés, utánpótlás pedig van, amint az a fiatal fogathajtók jelenlétéből is lesűrhető volt.

Az idei év tizenegy benevezőt hozott több településről, akik két aka-

dályhajításban, két különböző pályán mérték össze tudásukat, majd az árnyékban hűsölve várták az eredményhirdetést a nézőközönséggel vagy a többi versenytárral elvegyülve. A versenyben harmadik díjat a székelyhídi Petru Fitero hozhatta haza fogatán, a második

helyezést pedig a nagyváradi Babó Kálmán érdemelte ki. Összesítésben a képzeletbeli dobogó legfelső fokára a Nagyváradon élő, de aszszonyvásári születésű Csorba Károly hajthatott fel. A civilben magánvállalkozó Csorba régi hobbiája a fogathajtás, a versenyre a Galambos

Sándor fűzesgyarmati fogatgyártó műhelyében készült kocsival érkezett, amelyet két kék-szürke lipicai mén húzott a szekszárdi Nepp Dénes készítette könnyű magyar díshámokban. Az első helyért járó díj mellett a Pongrácz-vándorkupát is ő őrzi a következő nagykovágyai versenyig, mint a legeredményesebb hajtó. A versenyt véleményezve elmondta, Nagykovágyán ez alkalommal összegyűlt a Bihar megyei fogathajtók krémje, Bihar megye ugyanis nagyon erős az akadályhajításban. Hozzáfűzte: ha csak teheti, minden elkövetkező évben benevez erre versenyre, mert nagyon büszke az Érmellékre, hogy vidékünkön ilyen színvonalas eseményekben él ez a sport.

A díjkiosztó ceremónián Pongrácz Vilmos is megkezdte családtagjaival együtt, akik minden hajtónak részvételi oklevelet adtak. A díjkiosztás után a szép természeti környezetben, a fákkal körülvett tisztáson rendezett tábori konyhán várták a résztvevőket a finom búcsúebédre.

BÍRÓ ORSOLYA

A hobbihajtó Csorba Károly Pongrácz Vilmos főtámogatótól veszi át az első díj mellé járó Pongrácz-vándorkupát

A székelyhídi rendőrség felhívása a kutyatulajdonosokhoz!

A kutyatartást a 2002/55. sürgősségi kormányrendelet szabályozza. Ennek alapján a veszélyes kutyákat két csoportba sorolják. Az első kategóriába a harci és támadó kutyák tartoznak, a másodikba következő fajok: amerikai staffordshire terrier, rottweiler, argentin dog, tosza, mastiff valamennyi típusa, kaukázusi pásztor, cane corso, illetve ezek keverékei. Agresszívnek minősül minden olyan kutya, amely ok nélkül támad, kutyaviadalokon vesz részt vagy erre van kiképezve. Figyelem! Amennyiben egy házőrző kutya a területét védi illetéktelen behatolóval szemben, az nem minősül agresszívításnak!

Veszélyes vagy agresszív kutyát csak a 18. életévét betöltött, teljes szellemi képességgel rendelkező, büntetlen előéletű személy tarthat.

Az ilyen állatok tulajdonosai kötelesek a rendőrségen letenni a Romániai Ebtenyésztők Egyesülete (Asociația Chinologi-

că Română) által kiadott igazolást, mely tartalmazza, hogy a kutya milyen besorolásba tartozik és egy saját felelőségre tett nyilatkozatot, melynek tartalmaznia kell a kutya chip-számát, oltási és sterilizálási adatait. Ugyanakkor igazolni kell, hogy a tulajdonos kötött felelősségbiztosítást a kutya által okozandó esetleges károokra.

A kutyát csak szájkosárral, pórázon szabad közterületre vinni. Középületekbe, közszállítási járművekbe bevinni tilos! Az első kategóriába tartozó kutyákat nemüktől függetlenül kötelező sterilizáltatni!

Lakcímszere, a kutya elvesztése vagy kimúlása esetén 48 órán belül értesíteni kell a rendőrséget.

Ez csak egy tájékoztatás a székelyhídi rendőrség részéről. Részletekért forduljanak a rendőrség munkatársaihoz! Ugyanakkor a kutyatulajdonosok a 2002/55. sürgősségi kormányrendeletből is tájékozódhatnak!

„Csendben búcsúzik a nyár”

Ez a Számadó Ernőtől származó sor a címe annak a kulturális estnek, amelyre szeretettel várják a szervezők az érdeklődőket 2018. október 26-án, pénteken, az alábbi program szerint:

17.00 Könyvbemutató: *Hősök útján – huszáremlékkönyv*, bemutatja Adorján Csaba hagyományörző huszárőrnagy

18.00 Kiállítás megnyitó Gavrucza Tibor festményeiből

19.00 Székelyhídi-huszárportya kisfilmvetítés
Közreműködik: a Székelyhídi Férfikórus Karancsi Béla karnagy vezetésével

Gyertyagyújtás és emlékezés az I. világháború hőseinek emlékére.
Az események helyszíne a városi múzeum épülete.
A szervezők fenntartják az esetleges programváltoztatás jogát.

„A gondviselés, ami oda terelt”

Adakozó lelkű Nagyfalusi Éva, a Gyermek Jézus Otthon új vezetője

Magyarországon született, Nyugat-Európában is tanult, marketingkarriert épített, aztán lelki kincsek után eredt, így a Dévai Szent Ferenc Alapítvány kötelékeiben találta meg helyét Nagyfalusi Éva, aki augusztus óta vezeti Székelyhídon az alapítvány Gyermek Jézus-otthonát. A vele készült sorok betekintést engednek Csaba testvér mindennapjaiba, de a saját nemes tulajdonságaiba is.

– Hol dolgoztál, hol éltél azelőtt, hogy az alapítványhoz kerültél volna?

– Magyarországi vagyok, ott születtem, az egész családom magyarországi, semmi erdélyi kötődésünk nincsen igazából, Csongrád megyei vagyok. Csanádpalotáról származom, ugye van egy új határátkelő, most ahogy az új autópálya átmegy, az pont a mi kis városunk mellett halad el. Középiskolába Szegeden jártam, de utána Budapesten jártam a közgazdasági egyetemre, akkor voltam külföldön is, Németországban és Svájcban is, és utána Pesten kezdtem dolgozni. Ott tíz évet dolgoztam marketingesként és utána költöztem Dévára. Tehát most Székelyhídra Déváról érkeztem, de tágabb értelemben mindenképp azt gondolom, hogy Budapestről érkeztem.

– Hogyan döntötted el, hogy otthagyd az úgymond civil életet és ennek a szolgáltatásnak szánod a további életed?

– Körülbelül öt éve dolgoztam, és nagyon szépen haladtam a karrieremben, kezdtem egyre többet keresni, akkor láttam, hogy ezt belátható időn belül abba is hagyhatnám, tehát tudnék annyi pénzt gyűjteni, hogy lakást vásárolok, megtakarítást tudnék még gyűjteni, és végül is mást is csinálhatnék az életben. Akkor elkezdtem ezen gondolkodni, hogy mi lenne, ami annyira érdekelné, hogy újból nulláról kezdeném. Így jöttek végül is a gyerekek, vagy hogy a szegényeket segíteni, illetve akár egy fejlődő országba elmenni, akár Ázsiába. Tehát egy csomó ötlet volt, és szépen kialakult, de ugye tíz évig dolgoztam, vagyis nem egyik napról a másikra lett, és kitértem, hogyha ez a tíz év eltelik, akkor megpróbálok váltani, és ez így is történt.

– Miért Csaba testvérhez váltottál? Hiszen volt egy csomó más lehetőség is a világban.

– Nem is tudom, valahogy a gondviselés, ami oda terelt.

– Hogyan találkozottál az alapítvánnyal?

– Csaba testvér nagyon ismert Magyarországon, főleg keresztény körökben. Sokat hallottam az alapítványról. Amúgy nem nagyon ismertem, egyszer voltam Déván, kb. félórára. Tehát nem tudtam pontosan, hová megyek. Ez lehet, jó is volt,

mert ha láttam volna, hogy ez hogyan zajlik, lehet nem is mertem volna nekiindulni. Így nagy elszántsággal végül nekiindultam, hogy akkor megpróbálok hosszú távon csinálni, mert hát egy nagy multinacionális cégnél sem egyszerű, ott is nagyon sok nehézség van. Vagy maga a közgazdasági egyetem is egy jó gyakorló pálya kitarásból, úgyhogy ezt végül is mind hoztam magammal.

– Mióta vagy az alapítvánnyal?

– Ez a kilencedik évem, tehát nyolc iskolai év már eltelt, mert Déván töltöttem nyolc egész évet, és akkor most kezdem a kilencedik iskolai évet.

– Milyen történetet tudnál megosztani Csaba testvérről?

– Rengetem történetem van, ezekből írtam ugye egy regényt is. Sokat utaztunk Németországba, mert előtte éltem ott, és jól beszélek németül, ezért német támogatókkal foglalkoztam és kísértem ezeken az útjain. Láttam, mit jelent ennyi támogatót meglátogatni: elindultunk az első nap, elmentünk az első támogatóhoz, és nyilván nagy szeretettel fogadtak, elbeszélgettünk különböző dolgokról, vagy mondjuk volt mise. De aznap mentünk a másodikhoz, a harmadikhoz, még egy mise, és ez így megy napokon keresztül. Amikor már az ötödik, hatodik napnál voltunk, már én is kívülről fújtam, már nem is kellett fordítani, meg arról beszélgettünk, ami foglalkoztatta Csaba testvért. Akkor már kezdtem azt érezni, hogy ez mennyire fárasztó és kimerítő. Ezt Csaba testvér soha nem mondja nekünk, ő amikor megjelenik, ugye akkor sugárzik, mindenkit átölel, mintha arra várt volna, hogy most pont velem találkozzon, miközben lehet hogy aznap én már a hetedik vagy nyol-

cadik ember vagyok, akivel találkozok. Ő erre nem panaszkodik, de ez egy nagyon fárasztó élet lehet, arról nem beszélve, hogy minden este más ágyban aludni, szüntelen bőrröndben. Neki a tér és az idő mint ha egy végtelen fogalom lenne, ezt számomra nagyon érdekes látni, abszolút nem jelent neki határt. Egyik nap Csíksomlyón vagyunk, másik nap Budapesten, harmadik nap már Münchenben, negyedik nap megint Csíksomlyón. Ez így egy hétköznapi ember számára...

– Hogy kaptad a hírt, hogy neked Székelyhídra kell jönni, és itt kell majd ezt a gyönyörűséges házat vezetni?

– Egy évvel ezelőtt beszélgettük, hogy befejezem azt az iskolai évet Déván, és utána új feladatot kezdenék el. De volt egy székelyföldi ház, ahova kerestek házvezetőt, és igazából oda indultam volna. Pünkösdkor el is mentünk megnézni azt a házat, és útközben mondta Csaba testvér,

hogy lenne egy másik gyerekotthon, ahol még sürgetőbb lenne egy új vezető odaérkezése. Miután én előtte mondtam neki, hogy nekem teljesen mindegy, hogy hova megyek, akár Székelyföldre, de szívesen maradok Déván is. Akkor mondta, mi lenne, ha ide, a határ mellé jönnék? De addigra én már jobban Székelyföldben gondolkodtam, és örültem is hogy olyan szép helyre kerülök, ugye fenyőfák meg hegyek. Akkor az első pillanatban egy picit csalódás volt, de aztán arra gondoltam, hogy ez sokkal közelebb van Magyarországhoz, a szüleimhez is, illetve hogy maga ez a kastély milyen szép, nagy, gyönyörű élettér, és nem is olyan baj, hogy még nem kell 400 km-t utazgatnom Székelyföldre, tovább ott nagyon hideg is van. Az is nagyon tetszik itt is, hogy csupa magyarok között vagyok.

– Hogyan fogadtak a gyerekek, a fiatalok és a házbeli lakók?

– Azt érzem, ők már nagyon vártak, és azt azért nem szeretnék letagadni, hogy az utóbbi időben nagyon sok nehézség volt ebben a házban. Azért is jöttem ide, hogy ezeket rendbe hozzuk, hogy sokkal hatékonyabban működjön az egész. Így a gyerekek is először ezt kérdezték egyáltalán, hogy hívnak engem, hogy szólítsanak vagy meddig maradok? Ezen pár nap múlva túljutottunk és – ahogy Csaba testvér is mondja, a gyerekek azok gyerekek, Déván és Székelyhídon is – nagyon hasonlóak a gyerekek. Úgyhogy előtte én már nyolc évig 24 órában gyerekekkel éltem együtt, nekem is a nevetek kell csak megtanulnom, hogy kit hogyan szólítsak, és pár nap után nagyon flottul ment. Ahogy átölelnék nagy szeretettel, itt az is érdekes, hogy itt vannak

picit kis háromévesek, Déván ott az én családomban nem voltak ilyen kicsik, nyilván ők nagyon ragaszkodók. Déván a legkisebbik öt éves volt. Őt és húsz év közötti csupa fiú család volt. Többnyire iskolásokkal foglalkoztam, az az egy öt évesem, ovisom volt. Itt sokkal több kisebb gyerek van. Déván nem foglalkoztam egyáltalán napközivel például.

– Melyek a tervek a székelyhídi otthonnal kapcsolatban?

– Vannak a rövid távú céljaink, most elindult az iskola, itt szépen hatékonyan kell menjenek a dolgok, leosztjuk a feladatokat, rendbe tartjuk a környezetünket. Nagyon nagy udvarunk van, nagyon nagy szobáink vannak... most rövid távon erre koncentrálnék. Utána nyakunkon az advent, gyakorlatilag a karácsony, az lesz a következő nagy feladatunk, amikor nyilván nagyobb érdeklődés van az adományozók részéről is, hogy meglátogassanak minket, vagy a gyerekekhez eljuttassák az ajándékaikat. Azt is fontos feladatnak tartom, hogy itt a Jóisten nagyon gazdagon ellát minket Székelyhídon, miután ennyire közel vagyunk Magyarországhoz, hogy ami nekünk fölösleges, azt továbbjuttassuk rászorulóknak. Ezek egyrészt a székelyföldi gyerekotthonaink, tehát itt egy logisztikai feladat is van, de vannak a környéken is napközik, mint Érmihályfalván, Diószegen, nekik is szeretnénk továbbjuttatni. Illetve az itt, Székelyhídon élő szegény családoknak. Ilyenkor Déván is foglalkoztam, ez nekem mindig nagy örömet okozott, hogyha van fölöslegünk, akkor tényleg ne tároljuk a raktárainkban, hanem annak juttassuk el, aki azt tudja használni.

RUPÁRCSICS JUDIT CSILLA

Nemrég megjelent könyvében a dévai otthonban töltött évek történeteit osztja meg Nagyfalusi Éva

